

فضول باشی و حسرت ۵۱ ساله

فوتبال ما نفرین شده است. در فوتبالی که حق خوردن، آسان تر از نوشیدن یک لیوان آب باشد، در فوتبالی که باند بازی و سپردن امور آن به خودی‌ها اصل باشد، در فوتبالی که حرمت‌شکنی و زیر پا گذاشته شدن مسائل اخلاقی به عادی‌ترین مسأله تبدیل شود، در فوتبالی که عرصه برای جولان دشمنان آن فراهم باشد، در فوتبالی که علیرغم ناله‌های بی‌پولی مسئولین، ریخت‌وپاش در صحنه‌های مختلف خود را نشان بدهد، در فوتبالی که بند بند اساسنامه تفسیر به رأی شود و همه کارها براساس تأمین خواسته دست‌اندرکاران قابل توضیح و توجیه باشد، در فوتبالی که ملاک قضاوت در مورد عملکردها وابستگی به مهره‌های قدرت باشد و از کنار کارنامه فوتبالی به راحتی عبور شود، در فوتبالی که باندبازها و بله قربان‌گوها از حاشیه امن بر خوردار باشند، در فوتبالی که ریشه‌های خودمحوری، فساد، بی‌عدالتی و جانبداری‌های تهوع‌آور خشکانده نشود و در فوتبالی که عاشقان و استخوان خرد کرده‌هایش خانه نشین و از راه رسیده‌هایش قدرت مطلق باشند انتظار پیروزی و قهرمانی در آسیا سرابی بیش نخواهد بود.

با یک برد آن‌چنان از خود بی‌خود می‌شویم که همه اصول حاکم بر ساختار فوتبال را زیر پا می‌گذاریم و از یک باخت چنان سردرگم و غرق در دریای ماتم و اندوه می‌شویم که توصیف و شرح‌اش غیرممکن می‌شود.

با یک‌برد در آسمان‌ها سیر کرده و کاروان تبلیغ و تعریف و تمجیدهای اصولی یا غیراصولی راه می‌اندازیم و در قبال یک باخت زمین‌وزمان را به هم می‌دوزیم و تا می‌توانیم تحلیل‌های کیلویی می‌کنیم و برای پیدا کردن متهم به هر دری می‌زنیم و خیلی‌ها را در تیررس قرار داده و بلبل‌زبانی می‌کنیم.

فوتبال احساسی هیچ‌وقت نمی‌تواند تضمین‌کننده پیروزی‌های متوالی و پی‌درپی باشد. مصاحبه‌ها، رفتارها و اظهارنظرهای دست‌اندرکاران تیم و بازیکنان بعد از بازی ژاپن همه از اقیانوس احساسات سرچشمه گرفته و بی‌دلیل در جامعه توقع را بالا بردند و با باخت در مقابل قطر در اردوی علاقه‌مندان به فوتبال، کاروان غم و اندوه را مستقر نمودند.

گفتم فضول باشی تو خودت که بیشتر از همه از باخت ناراحت شده‌ای. آیا

حرف زدن‌ها و حرص و جوش خوردن تو پیام دیگری می‌تواند داشته باشد؟ فوتبال با احساس، تو که خودت غرق در دریای احساسات هستی چگونه می‌خواهی دیگران را مورد حمله قرار بدهی و درمورد آنها اظهار نظر بکنی؟ موفقیت در فوتبال برنامه‌ریزی می‌خواهد، به ساختار مناسب و اصولی نیاز دارد، نیازمند به‌کارگیری نیروهای کارآمد با کارنامه روشن و واضح دارد، محتاج اجرای عدالت و پشت کردن به اقدامات خلاف و دامن زدن به باند و باند بازی می‌باشد. وقتی خانه‌ای از پای بست ویران است انتظار قهرمانی و موفقیت در میادین مختلف انتظاری بیهوده است.

گفت: تا موقعی که فوتبال ما اسیر حاشیه‌ها باشد موفقیت‌های تصادفی و لحظه‌ای نمی‌تواند استمرار داشته باشد. اگر بهترین، بزرگترین و مؤثرترین بازیکنان را در اختیار داشته باشی ولی تصمیم‌ها و برخوردها شانسی و بدون برنامه باشد برداشت محصول مناسب از مزرعه کامیابی و موفقیت مقدور نخواهد بود.

گفتم فضول باشی من بیشتر برای رؤسای هیئت‌های استانی که به قطر رفته بودند دلم سوخت که تماشای فینال رقابت‌های جام ملت‌های آسیا نصیبشان نشد. آنهایی که از سر صدقه فوتبال و همراهی با مسئولین، امکان سفر به قطر را به دست آورده بودند حالا باید برگردند و همچنان حسرت تماشای فینال به دلشان بماند.

گفت: راستی این حضرات رؤسای هیئت‌ها با هزینه شخصی به قطر رفته بودند و یا دست محبت رئیس فدراسیون بر سرشان کشیده شده بود؟ آیا تماشای فوتبال توسط آنها در قبال هزینه‌هایی که می‌شود برای فوتبال ما و استان‌ها آورده‌ای خواهد داشت؟ در اوضاع و احوال اقتصادی که کشور و فوتبال با آن دست به گریبان است آیا حضور رؤسای فوتبال برخی از هیئت‌های استانی ضرورت داشت؟

گفتم: بابا به تو چه مربوطه، سفرهای گشوده شده و امکان بهره‌مندی برای برخی‌ها فراهم شده است چرا اخمات تو هم است حالا تو که نمی‌توانی به یک مسافرت داخلی دو روزه بروی از این‌که برای عده‌ای امکان سفر به قطر فراهم شده ناراحتی و زبان به انتقاد گشوده‌ای؟ خلاصه قدر قدرت‌اند و صاحب نفوذ. تو به فکر خودت باش، صد سال هم فریاد بزنی صدایت به جایی نمی‌رسد. معاملات پشت پرده، معجزه‌های بشماره‌ای دارند همراه با حکمت، که من و تو لیاقت درک آن را نداشته و نخواهیم داشت. فعلاً حسرت حضور در فینال ۵۱ ساله شد، به آینده امیدوار باشیم. ان‌شاءالله که کارها بر وفق مراد پیش برود.